

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. III. De pura intentione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Pro 5. Die.

MEDITATIO IV.

DE PURA INTENTIONE.

Scopus.

Studium puræ Intentionis.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de fermento, quod accepit mulier abscondit in farinae sata tria, donec fermentum totam, uti S. Lucas c. 13. memorat. Considera inquam, quàm bene per hanc mulierem significetur anima corporis hominis, sed maximè Religiosi aut Sacerdotis, qui intentionem puram velut fermentum tribus satis farinae, id est, in cogitationibus, verbis, & operibus miscet, ut sapidas, Deo gratas omnes suas actiones efficiat.

Considera II. Qualis debeat esse intentio Religiosi aut Sacerdotis, nimirum ut non tantum propter metum vitæ aut spem æternæ beatitudinis, sed ex solo Deum glorificandi, eique bene placendi desiderio quasvis suas actiones incipiat.

Considera III. An tu quoque hastenus talem intentionem elicere conatus sis, aut certe deinceps omnibus tuis operibus præmittere velis. Colloq. ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quas ob causas specialiter studere debes, ut in prædicto puræ intentionis exercitio, quàm magis proficias; præ multis sufficere tibi potest, si ex una parte memineris vitam nostram comœdiam esse, in qua quis personam sibi à Deo assignatam repræsentare debet; ex altera verò parte certò tibi persuadeas, Deum solum esse, cuius re omnes proprietates perfectissimè, quas in spectaculo rerum operum desiderare posses, nam si ad spectaculum communitè spectatores sapientes, multi, in magna dignitate constituti, munifici, & constanter perseverantes requirunt, ubi has conditiones magis, quàm in Deo reperies, qui

uti infinita sapientiâ præditus est, solusque cor & intentionem hominum cognoscit, ita solus quoque sincerum de tuis actionibus iudicium ferre potest; qui solus omnes tuas non actiones tantum, sed etiam cogitationes spectat, verbaque singula audit, qui solus dignitate infinitos homines & Angelos superat, atque adeo eminenter majus theatrum constituit, quàm si omnes tam Angelos, quàm homines possibiles pro spectatoribus haberes; qui solus denique pro quovis motu & actione majus tibi præmium promittit, quàm si totus mundus, aut mille mundi in præmium offerentur.

Considera II. Si Actores in Comædijs tantopere excitantur ad personam suam quàm convenientissimè representandam, omnemque laborem & difficultatem, quem suscipere debent, levem ducunt solum vanæ laudis, aut præmij parvi desiderio ac spe affecti, quantas tibi vires & alacritatem adhibitura sit cogitatio, quâ tibi persuaseris, te pro omnium tuarum actionum spectatore Deum ipsum cum sua tota cœlesti curia habere.

Considera III. Si jam olim Democritus ausus est dicere: unus mihi pro populo est, & populus pro uno; si Epicurus uni ex confortibus studiorum scripsit, hæc se non multis, sed ipsi scribere, satis enim magnum alterum alteri theatrum esse; quanto magis tu hoc ipsum de Deo dicere possis, ac debeas, atque adeo hunc unum deinceps pro spectatore desiderare, & eligere debeas. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus medijs dictam puritatem intentionis obtinere possis; ex multis duo potissimum eligenda censeo, quorum primum est, ut sæpe volvas animo, quàm falsa, vana, inconstans, & noxia tam animo, quàm corpori sit laus humana, ut merito S. Augustinus in quad. Epist. dixerit: *laudamus mendaciter, delectamur inaniter; & vani sunt, qui laudantur, & mendaces, qui laudant.* Secundum est, ut bene perpendas quid sit bene placere Deo, nimirum tanti hoc faciendum, ut ipsa etiam beatitudo beneplacito Dei sit postponenda, quem admodum sancti Cœlites de facto faciunt, dum majus gaudium percipiunt ex eo, quod Dei beneplacitum in se, & alijs impleri cernunt, quàm ex ipsa sua gloria capiunt.

Con-

Confidera II. Quàm efficacia sint hæc media ad dicitur finem obtinendum, ut rectè S. Basilius c. 10. confit. *Mors dixerit, vanam gloriam esse dulce bonum, sed imperitium, S. Ignatius verò dixerit, eam ex ignorantia & cæcitate amore provenire, unde ipse, postquam in meditatione in quentiùs circa hanc materiam se exercuit, falsus est, se minus, quàm vanam gloriam timere.*

Confidera III. Quomodo tu dicta media hæctenus habueris, aut certè deinceps adhibere velis. Colloquium Christum cum congruis affectibus.

Legatur ex lib. 3. de imit. c. 9. & illa præcipue verba ne perpendantur: *Fili, ego debeo esse finis tuus supremus ultimus, si verè desideras esse beatus; ex hac intentione purificabitur affectus tuus sæpius ad te ipsum, & ad creaturam malè incurvatus.*

Pro sexta Die.

MEDITATIO I.

DE ZELO ANIMARUM.

Scopus.

Idem Zelus magis accendendus.

Tessera: Diligamus nos invicem, quia charitas est. 1. Joan. 4.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de homine, qui incidit in arones, quam sic S. Lucas c. 10. describit: *Homo descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliaverunt eum, & plagis impostis abierunt semivivo relicto. Accidit autem, ut Sacerdos quidam scenderet eadem viâ: & viso illo prateriit. Similiter Levita; cum esset secus locum, & videret eum, perterritus Samaritanus autem quidam iter faciens, sensit secus viam, & videns eum, misericordiâ motus est. Et appropinquavit, & gavit vulnera ejus, infundens oleum, & vinum: & mens illum in lumentum suum, duxit ad stabulum, & curavit eum.*